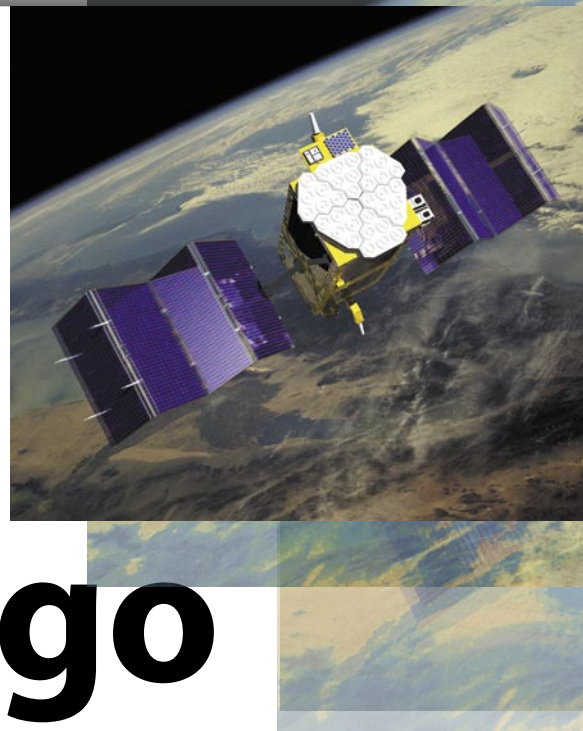

Zarządzanie systemem Galileo –
GNSS Supervisory Authority

Publiczna kontrola prywatnego

Przekazanie zarządzania systemem Galileo w ręce prywatnego koncesjonariusza nie oznacza bynajmniej rezygnacji przez Unię Europejską z kontroli nad nim. W miejsce

Galileo Joint Undertaking Rada UE na mocy rozporządzenia z 12 lipca 2004 r. powołała nową instytucję o znacznie szerszych kompetencjach – European GNSS Supervisory Authority (GSA, Europejski Organ Nadzoru GNSS).

ANNA KOBIERZYCKA

Europejski system nawigacji satelitarnej to wspólna inicjatywa Unii Europejskiej i ESA. Obie organizacje połączyły swe siły, by stworzyć ten największy w historii naszego kontynentu program oparty na infrastrukturze kosmicznej. Jednakże już na początku budowy Galileo postanowiono, że powstanie on w ramach tzw. partnerstwa publiczno-prywatnego. Tym samym w tworzenie i zarządzanie systemem został włączony trzeci podmiot – inwestor prywatny, co oczywiście musiało wpłynąć na skomplikowanie struktur organizacyjnych. Oto krótkie zestawienie instytucji zaangażowanych w budowę Galileo:

- Europejska Agencja Kosmiczna – odpowiedzialna za techniczną stronę projektu oraz fazę rozwoju i uwiarygodnienia na orbicie, w 50% sponsoruje GJU.

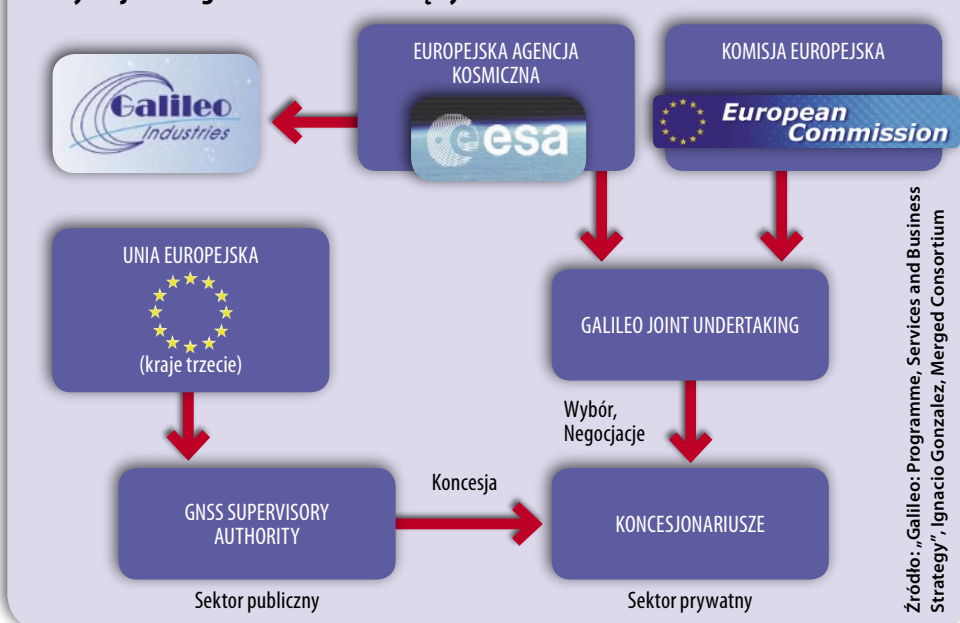
- Komisja Europejska – sprawuje polityczny nadzór nad systemem poprzez Galileo Supervisory Board, w którym reprezentowane są wszystkie państwa członkowskie UE, odpowiada za architekturę systemu, korzyści ekonomiczne

oraz zaspokajanie potrzeb użytkowników, w 50% sponsoruje GJU.

- Galileo Joint Undertaking – powołane wspólnie przez UE i ESA jako

odrębna organizacja międzynarodowa na mocy rozporządzenia Rady UE z 21 maja 2002 r. na okres 4 lat w celu „zapewnienia jednolitości administracji i kontroli finansowej projektu dla faz badawczej, rozwojowej i pokazowej programu Galileo” oraz „połączenia finansowania przez sektor publiczny i prywatny”. Innymi słowy, GJU odpowiada za zorganizowanie przetargu na koncesję Galileo, prowadzenie negocjacji z kandydatami oraz ostateczny wybór koncesjonariusza.

Instytucje zaangażowane w budowę systemu Galileo

Źródło: „Galileo: Programme, Services and Business Strategy”, Ignacio Gonzalez, Merged Consortium

●Koncesjonariusz – zadaniem konsorcjum powstałego po połączeniu dwóch głównych kandydatów: iNavSat i Eurely będzie zakończenie fazy wdrażania systemu (uzupełnienie konstelacji satelitów i infrastruktury naziemnej), jego utrzymywanie (wymiana satelitów itp.), za-

przez UE na rozwój nawigacji satelitarnej i monitoruje ogólne zarządzanie finansowe, tak by zminimalizować wkład sektora publicznego. GSA odpowiada za modernizację i opracowywanie nowych generacji systemu oraz za wszelkie kwestie odnoszące się do jego zabezpiecze-

nia i bezpieczeństwa. W celu realizacji tego ostatniego zadania w ramach GSA powstanie specjalny komitet, w skład którego wchodzić będą reprezentanci krajów członkowskich UE (po jednym z każdego państwa) i przedstawiciel Komisji. Na podobnych zasadach będzie także działał drugi wyspecjalizowany zespół GSA, tj. Komitet Naukowo-Techniczny.

●Wspieranie rozwoju nowych aplikacji – definiowanie strategicznych celów badań, wykorzystywanie środków publicznych do wspierania innowacyjności zgodnie z założeniami Strategii Lizbońskiej, koordynowanie działań podejmowanych przez ESA i poszczególne państwa europejskie, wspieranie krajowych programów rozwoju sektora Galileo, a przede wszystkim nadzór nad Programami Ramowymi UE w dziedzinie nawigacji satelitarnej (w 6. PR na ten cel przeznaczono 110 mln euro, w 7. PR – na lata 2007-2013 – planowane jest 350 mln euro).

Jak widać, rola sektora publicznego w rozwoju i działaniu systemu Galileo pozostanie bardzo znacząca. Warto podkreślić, że skład GSA nie będzie ograniczony tylko do przedstawicieli państw Unii Europejskiej, lecz „jest otwarty na przystąpienie państw trzecich, które zawarły porozumienia ze Wspólnotą Europejską w tym zakresie”. Decyzję o udziale takiego kraju podejmuje każdorazowo Rada UE. Wiadomo, że uczestnictwem w GSA są zainteresowane Chiny i Izrael (oba państwa podpisały umowy z UE), a w kolejce czekają następne. Ta otwartość na współpracę z innymi krajami z jednej strony zagwarantuje faktyczny globalny zasięg systemu Galileo, jednakże z drugiej strony niesie ze sobą ryzyko „rozmycia” europejskiego charakteru tego przedsięwzięcia i zmniejszenia wpływu poszczególnych członków UE na jego funkcjonowanie.

rzządzanie nim i komercyjne wykorzystywanie oraz wspieranie rozwoju aplikacji i rynku usług opartych na Galileo.

Przekazanie zarządzania systemem Galileo w ręce prywatnego koncesjonariusza nie oznacza bynajmniej rezygnacji przez Unię Europejską z kontroli nad nim. W miejsce Galileo Joint Undertaking Rada UE na mocy rozporządzenia z 12 lipca 2004 r. powołała nową instytucję o znacznie szerszych kompetencjach – European GNSS Supervisory Authority (GSA, Europejski Organ Nadzoru GNSS).

GSA to agencja wspólnotowa mająca osobowość prawną. W jej Radzie Administracyjnej zasiadają przedstawiciele wszystkich państw członkowskich UE i reprezentant KE. Organ ten jest jedynym właścicielem systemu EGNOS i Galileo. Co ciekawe, posiada on nie tylko „wszelkie aktywa materialne i niematerialne” przekazane mu przez GJU, lecz także i te, „które mogą być stworzone lub rozwinięte przez właściciela koncesji w czasie fazy rozmieszczania i operacyjnej”. GSA udziela licencji prywatnemu koncesjonariuszowi na zarządzanie systemem Galileo w dwóch ostatnich etapach jego rozwoju i nadzoruje wykonanie umowy przez 20 lat, tj. okres trwania koncesji. Organizacja ta dysponuje także funduszami przeznaczanymi

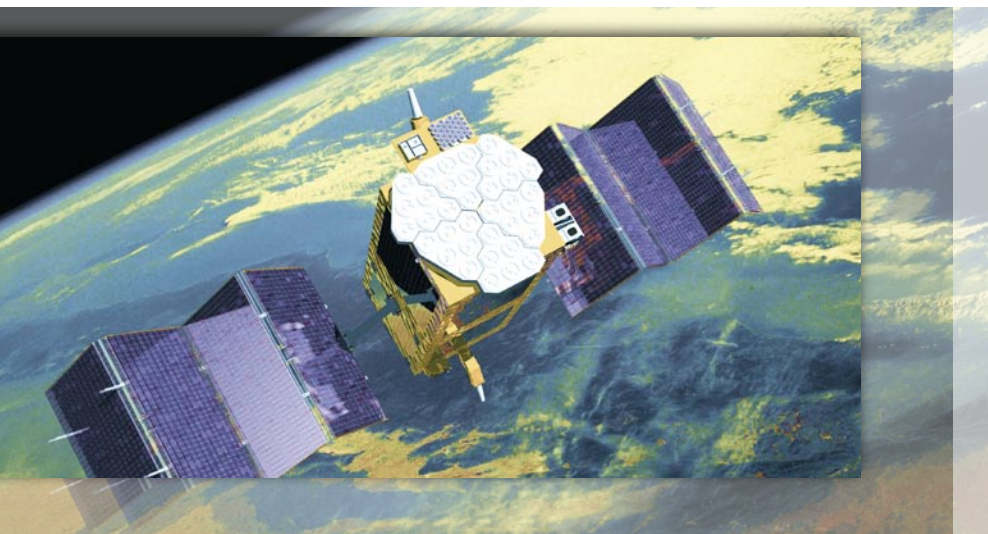
nia i bezpieczeństwa. W celu realizacji tego ostatniego zadania w ramach GSA powstanie specjalny komitet, w skład którego wchodzić będą reprezentanci krajów członkowskich UE (po jednym z każdego państwa) i przedstawiciel Komisji. Na podobnych zasadach będzie także działał drugi wyspecjalizowany zespół GSA, tj. Komitet Naukowo-Techniczny.

GSA ma bardzo szeroki zakres zadań i kompetencji, w tym odnoszących się do rozwoju rynku Galileo. Można je podzielić na 4 główne kategorie:

●Nadzór nad wykonywaniem umowy koncesyjnej – kontrola realizacji harmonogramu i warunków technicznych oraz finansowych.

●Regulacja rynku – zapewnienie równego dostępu do sygnałów i informacji o systemie, popieranie uczciwej konkurencji w tych samych warunkach rynkowych, zwalczanie nieprawidłowości.

●Wspieranie stosowania systemu – certyfikacja elementów systemu oraz wspieranie użytkowników i władz krajowych w certyfikowaniu aplikacji, standaryzacja terminali użytkownika i innych elementów, dążenie do wprowadzenia GNSS w urządzeniach produkcji masowej (telefony komórkowe, samochody itp.), zapewnienie bezpieczeństwa i wiarygodności systemu, pro-

PUNKT INFORMACYJNY GALILEO

PRZY CENTRUM BADAŃ KOSMICZNYCH PAN

ZAJMUJE SIĘ PROMOCJĄ ROZWOJU

I WYKORZYSTANIA NAWIGACJI SATELITARNEJ,

PROWADZĄC AKCJE INFORMACYJNE,

WSPIERAJĄCE I DORADZCE NA TEMAT

PROGRAMU GALILEO